

Sygn. akt IV CSK 95/15

POSTANOWIENIE

Dnia 20 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa M. D.
przeciwko T. M. i J. T.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 sierpnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od postanowienia Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z dnia 12 czerwca 2014 r., sygn. akt I ACz 416/14,

I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**II. przyznaje adw. J.S. ze Skarbu Państwa - Sądu
Apelacyjnego w Gdańsku kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł,
powiększoną o należny podatek od towarów i usług, z tytułu
kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce w
postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Powódka M. D. uzasadniła wniosek o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 12 czerwca 2014 r., którym zostało oddalone jej zażalenie na postanowienie o odrzuceniu pozwu z powodu zawisłości sporu, tym, że postępowanie odwoławcze było nieważne oraz tym, że skarga jest oczywiście uzasadniona. U podłoża obu tych twierdzeń leży fakt, że Sąd Apelacyjny nie nadał biegu i nie odniósł się do złożonego przez nią w toku postępowania zażaleniowego pisma nazwanego „uzasadnieniem pozwu”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Powołana przez skarżącą okoliczność mogłaby podlegać ewentualnie ocenie w kategoriach uchybienia przepisom postępowania, co wymagałoby wykazania wpływu uchybienia na wynik sprawy. Brak jest natomiast podstaw do kwalifikowania jej jako przyczyny pozbawienia powódki możliwości obrony praw w postępowaniu. Nie może to w ogóle dotyczyć zaniechania doręczenia odpisu pisma stronie przeciwnej, wymagającego uprzedniego wezwania do jego złożenia, a skarżąca nie przedstawiła argumentów mogących przekonać, że rozważenie treści pisma prowadziłoby do odmiennej oceny negatywnej przesłanki procesowej; z samej treści pisma, wbrew odmiennemu przekonaniu skarżącej, wniosek taki nie wynika.

Powoływana okoliczność nie stanowi również przyczyny przyjęcia skargi jako „oczywiście” uzasadnionej, gdyż także opiera się na własnym, a bezpodstawnym założeniu skarżącej o znaczeniu pisma, o którym mowa, dla toku postępowania.

Nie stwierdziwszy podstaw przyjęcia skargi do rozpoznania, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego na rzecz pozwanych nie orzekano ze względu na to, że wniosek o ich przyznanie został złożony jedynie na wypadek merytorycznego rozpoznania i oddalenia skargi. O kosztach pomocy udzielonej z urzędu powódce orzeczono stosownie do § 19 w zw. z § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia

przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 461).